

پرویز پرستویی با یادآوری فرامرز صدیقی دو شکل واکنش را برانگیخت

در نوسان میان یادآوری و ترحم

دیگه نمی دونم و نمی تونم چیزی بنویسم...
دیگه خود دانید...»

بلافاصله پس از انتشار این عکس بازنشر آن توسط صفحات سینمایی و مردمی و همین‌طور سینماگران اتفاق افتاد و ترحم و دلسوزی و همین‌طور واکنش‌های تند نسبت به فرامرز صدیقی و عملکرد وزارت ارشاد در میان نوشته‌ها دیده می‌شد. مهم‌ترین واکنش هم مربوط می‌شده وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که دستور پیگیری داد و به رییس سازمان سینمایی و مدیرعامل صندوق اعتباری هنر دستور رسیدگی در اسرع وقت را داد.

سکانس سوم: اما در خاتمه همه این واکنش‌های ضدونقیض بالاخره خود صدیقی که از هر گفتم‌وگو و مصاحبه و تصویری فراری است در ویدیویی از شرایطش گفت که هیچ مشکلی ندارد و نیاز به کمک کسی هم ندارد و به شوخی گفت کشتی هم ندارد که غرق شده باشد!

اما همین موضوع باعث حمله‌های زیادی به صفحه پرویز پرستویی شد و او را به واسطه انتشار این عکس به عنوان اولین نفر، سرزنش کردند. یک رسانه‌ها مادر حمایت عجیبی از پرویز پرستویی نوشت: «پرویز پرستویی، عکسی از فرامرز صدیقی به روی اینستاگرامش گذاشت و آن پست، چون انفجاری در شبکه‌های اجتماعی بود و به سرعت، میلیون‌ها نفر در ایران، آن را دیدند و چرخید و چرخید و نام و چهره فرامرز صدیقی، برای همگان زنده گشت... برای میلیون‌ها نفری که بسیاری‌شان، حتی اسم فرامرز صدیقی را، تا پیش از آن، نشنیده بودند. اتفاق غریب‌اما، آنجا رخ داد که تنها ۴۸ ساعت پس از آن پست، عده‌ای، جای شرم از فراموش کردن صدیقی و جای تشکر از پرستویی، به پرستویی حمله‌ور شدند که چرا چنین کردی؟!»

آقایان! جای دست پیش گرفتن، بگوید در این سال‌ها، کدام شما حتی یک بار، اسمی از صدیقی آورده بودید؟ کدامتان در این سال‌ها، حتی یک خط از او نوشته بودید؟ اگر آن پست پرستویی نبود که صدیقی، در غربت جان می‌سپرد؛ اگر آن پست پرستویی نبود که صدیقی، برای همه‌تان یک مرده بود... همچون فتحعلی اویسی؛ که او هم زمان زنده بودن، برای شما، مرده بود...» به هر حال عده‌ای پرویز پرستویی را مقصر تکرر خاطر فرامرز صدیقی و برخی هم حامی او شدند مثل تمام موضوعات دیگر که مخالف دارد و هم طرفدار و زمان مشخص می‌کند حق با کیست.

و سکانس آخر:

فضای مجازی گاهی با سرک کشیدن در زندگی شخصی و حریم خصوصی افراد شناخته‌شده تبعات جبران‌ناپذیری برای روحیه آنها در پی دارد و واکنش‌ها و رفتارهای منفعلانه بدترین انتخاب کاربران در این موقعیت‌ها است. به هر حال فرامرز صدیقی با توضیحی که درباره وضعیت خود داد گمانه‌ها و ترحم‌ها را از بین برد. گفتنی است فرامرز صدیقی بازیگر شایسته و مهمی برای سینما و تلویزیون بود و سابقه سه کاندیداتوری جشنواره فجر و یک سیم‌رغ بهترین نقش اول مرد برای بازی در فیلم «دادستان» در کارنامه دارد و همکاری‌اش با مسعود کیمیایی در «دندان مار» از ویژه‌ترین بازی‌های اوست. آخرین حضور وی در فیلم سینمایی خاک و آتش در سال ۱۳۸۹ بود که توسط مهدی صباغ‌زاده کارگردانی شد. او همچنین سابقه کارگردانی هم در کارنامه خود دارد و در سال ۱۳۷۱ در قامت نویسنده فیلمنامه و کارگردان فیلم سینمایی «طعمه» ظاهر شد که در آن فیلم جمشید هاشم‌پور و رضا رویگری به عنوان بازیگر جلوی دوربین رفتند.

سکانس دوم: اصغر نعیمی، نویسنده و کارگردان اما روایت تازه‌ای از وضعیت بازیگر «دندان مار» ارایه داد و از کناره گیری خود خواسته‌ای از سینما و بازیگری گفت. او در یادداشتی نوشت: «آخرین بار آقای صدیقی را چند ماه پیش دیدم. حال ایشان شکر خدا خوب بود. فقط صراحتاً گفتند علاقه‌ای به کار بازیگری ندارند. مدت اخیر پیشنهادهای خوبی را رد کردند. او حسابش را با سینما تسویه کرده و دوست دارد مثل مردم عادی زندگی کند. باقی احوال هم که مربوط به گذر زمان است و اسباب حسرت می‌شود». پس از آن هم احسان ظلی‌پور، روزنامه‌نگار و تهیه‌کننده در پستی در صفحه شخصی‌اش درباره فرامرز صدیقی نوشت:

۱- انگار عادت کرده‌ایم بی خودویی جهت در زندگی شخصی مردم سُرک بکشیم و خلوت‌شان را به هم بریزیم. چندین بار در سال‌هایی که مطبوعاتی بودم و بعدتر از آن برای حضور در برنامه هفت و در مقطعی به واسطه معاشرتی که با آقای سعید حاجی میری داشتم از فرامرز صدیقی سراغ گرفتم که جواب همه این درخواست‌ها از طرف ایشان خیلی محترمانه منفی بود. ۲- شاید برای کسانی که سالهاست فرامرز صدیقی را ندیده‌اند، دیدن چهره تکیده‌اش در ۷۲ سالگی جالب توجه باشد اما اصلاً ترحم برانگیز نیست؛ لباس آبرومندی بر تن دارد و احتمالاً برای خرید یا پیاده‌روی از منزلش خارج شده- نه حضور در یک مراسم رسمی- که این عکس و فیلم‌ها از او ثبت و بدون اجازه‌اش منتشر شده است.

۳- حال فرامرز صدیقی خوب است، اوضاع مالی‌اش نسبتاً رو به راه است، زندگی شخصی خوبی هم دارد. خودش را بازنشسته کرده و به دلایل شخصی دوست ندارد دیگر در سینما و تلویزیون فعالیت داشته باشد. مثل این می‌ماند که شخصی بعد از سال‌ها فعالیت، مغازه پارچه‌فروشی‌اش را فروخته و تصمیم گرفته در کنار خانواده‌اش خوش باشد اما «اتحادیه صنف بنکداران» دوره‌اش کرده‌اند که باید برگردی سر مغازه‌ات!

فرامرز صدیقی نه نیازی به کمک سازمان سینمایی دارد نه صندوق حمایت از پیشکوتان و نه دلسوزی اهالی سینما. بگذارد به حال خودش باشد.

سکانس اول: میانه‌اثر بود که عکسی از فرامرز صدیقی بازیگر و کارگردان سابق سینما و تلویزیون در صفحه پرویز پرستویی منتشر شد. پرستویی در متنی ذیل این عکس نوشته بود:

«عزیزان هنرمند خانواده محترم سینما مردم سینما دوست این عکس کیست؟ شک ندارم خیلی‌ها ایتان اورا نمی‌شناسید! این عزیزان هنرمند، یکی از فراغ‌التحصیلان دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است! یکی از بازیگران خوب تئاتر است! یکی از بازیگران خوب تلویزیون است! یکی از بازیگران خوب سینماست! ایشان کارگردان فیلم سینمایی «طعمه» است! ایشان با کارگردان‌های خوب سینما کار کرده‌است؟ با آقای خسرو هریتاش «برهنه تظاهر با سرعت»، علی حاتمی «دلشدگان»، مسعود کیمیایی «دندان مار»... او کسی نیست جز هنرمند باسواد و خوش‌اخلاق و خوش‌تیپ، آقای فرامرز صدیقی بنده کوچک‌ترین حداقل در این چند ساله اخیر دو بار پست گذاشتم که از فرامرز صدیقی چه خبر؟ در فیلم «قاتل الهی» آقای کیمیایی، به دنبالش رفتند، حتی حاضر نشد در خانه را بر روی عوامل تولید باز کند! حالا خوب او را تماشا کنید، خوب خوب خوب! آینه سینمای ما تاهستی، هستی وقتی نیستی، انگار که اصلاً وجود نداشتی!